

Rebella ponúka
trendy kúsky
za super ceny

str. 2

Úspešný tanečník
a choreograf ide
na materskú...

str. 5

Florbalové ko-
méty vystrelili
na zlatú...

str. 8

Spišský PATRIOT

NOVINY PRE NOVOVEŠŤANOV TELOM AJ DUŠOU

I máj 2017

Poslanci, ktorí hlasovali za schválenie 2. etapy koncesnej zmluvy na verejné osvetlenie:	Poslanci, ktorí nehlasovali za schválenie 2. etapy koncesnej zmluvy na verejné osvetlenie:
Michal Beharka	Rastislav Javorský
Janka Brziaková	Daniela Antalová
Marián Bubeník	Andrej Cpin
Dávid Demečko	Igor Geletka
Michal Demečko	Jozef Gonda
Lea Grečková	Valter Retter
Vladimír Jančík	Zuzana Záborská
Jozef Kačenga	
Vasil Kolesár	
Ondrej Majerník	
Adnan Akram	
Ľubomír Vaic	

KTO CHCE S VLKMI ŽIŤ...

...musí s nimi vyť. To hovorí známe príslovie. O jeho platnosti sa presviedčame takmer dennodenne.

A v politike špeciálne.

Majstri v prevracaní kabátov patria k tým najúspešnejším. Dokazujú, akú biednu hodnotu má v našej spoločnosti, vlastný názor, vernosť, či obyčajná slušnosť. Vypláca sa zrada, ľsti-

vosť, klamstvo a najmä populizmus. Manažéri našich osudov nám opisujú cestu do pekla takým spôsobom, že sa na ňu mnohí vydávajú s radosťou. A nožnice medzi chudobnými a boháčmi sú rozďavené ako krokodília

tlama. Hneď po revolúcii sa objavila celá generácia politikov, ktorí dostali šancu naplniť svoje nezdravé ambície. Učiteľia, úradníci, ale aj obyčajní robotníci vstupovali vo veľkom do partaje ovládanej Vladimirom Me-

čiarom. Ten feudálnym spôsobom ovládal a vydrancoval Slovensko. Naoko k tomu potreboval parlament, v ktorom mu jeho verní schválili všetko, čo ho napadlo. Keď sa stolič-

pokračovanie na str. 2

TAKTO TO VIDÍM JA

Prostredníctvom tejto rubriky sa snažím, ako poslanec, komunikovať s vami, milí Novovešťania. So všetkými, nielen s mojimi voličmi. Chcem, aby ste poznali môj názor na to, ako naše mesto napreduje, čo sa v ňom robí (alebo nerobí), čo považujem za dôležité urobiť pre zlepšenie života jeho obyvateľov. Najlepším miestom pre tieto aktivity je rokovanie mestského zastupiteľstva. Snažím sa prispôsobiť si svoj pracovný program tak, aby som nechýbal ani na jednom z nich. Preto som požiadal primátora mesta, ktorý tieto zasadnutia zvoláva, aby nám, poslancom, dal plánované termíny ich konania. Aspoň na pol roka

pokračovanie na str. 2

ELITA MEDIKOV U NÁS

120 študentov medicíny (5. a 6. ročník) z celého Slovenska aj z Brna sa zapojilo do výnimočnej súťaže, ktorú zorganizovali súkromné firmy vlastníace sieť nemocníc v našej krajine. Po náročných testoch sa do finále dostala 20-tka najlepších. A práve naša nemocnica mala tú česť privítať budúcu lekársku elitu a stať sa miestom ich nezvyčajnej súťaže „Medik roka 2017“. Motivácií pre nich bolo hneď niekoľko. Na víťaza čakala finálna odmena 3 000 eur. Každý z finálovej dvadsiatky dostal ponuku garantovaného pracovného miesta v ktorejkoľvek z nemocníc siete Svet zdravia. Asi si v tejto chvíli povie: „V čom mohli lekári medzi sebou súťažiť?“ Áno, nie sú to športovci, ale organizátori im, okrem teoretických, pripravili aj 3 praktické

disciplíny. Hovorca nemocníc Svet zdravia vysvetľuje: „Finalisti si vyskúšali na špeciálnom trénažeri laparoskopickú operáciu brucha, na novom urgentnom prijíme resuscitovali pacienta a zavádzali cievny systém do kosti

pokračovanie na str. 3

editoriál

1. apríl máme v podvedomí zafixovaný ako jeden z najveselších dní v roku. To, o čom chcem písať, sa týka 1. apríla, ale veselý vôbec nie je. V prvý aprílový deň roku 2010 sa ráno zo železničnej stanice ozvala neobyčajne silná rana. Jednou z 3 obetí zrážky rušňa a osobného vlaku bol aj Miroslav Štrpko. Aspoň krátkym článkom mu chce Patriot vzdať hold.

Patril rodine a železnici. Svoj železničiarsky vzor mal v otcovi, ktorý pracoval ako výpravca. Po skončení vysokej školy chcel pracovať vo Výskumnom ústave v Novej Dubnici. Zomrel mu však otec a mladý muž sa rozhodol zostať bližšie pri rodine a začal pracovať v Rušňovom depe Spišská Nová Ves ako majster hlavných opráv. Tu sa stal autorom mnohých zlepšovacích návrhov a patentov, ktoré železnici pomohli. Napríklad zlepšovací návrh na meranie priemerov dvojkoľsových železničných koľajových vozidiel, s ktorým sa preslávili nielen v Spišskej Novej Vsi. Postupne ho inštalovali v rušňových depách v Plzni, Nymburku, Ostrave, Brne, Žiline, Zvolene aj Košiciach. V rušňovom depe prešiel rôznymi funkciami, vrátane prednostu. V septembri 2003 dostal rezortné ocenenie „Pocta ministra dopravy“. Hoci práci dával veľa, na prvom mieste bola pre neho vždy rodina. Tá mu dodávala nesmiernu silu, ale priniesla aj tragickú smrť najmladšieho syna. O to viac sa potom upol na 3 vnúčatá. Dlhú dobu im skvelým dedom ale byť nemohol. 1. apríla 2010 bol v rušni, ktorý narazil do osobného vlaku....

Od vtedy nepovažujem 1. apríl za veselý a vtipný deň. Skôr si nájdem chvíľu, aby som s úctou spomenul na obe nešťastie, ktoré tak nečakane a kruto vstúpilo do osudov niekoľkých rodín v našom meste. Život ide ďalej, lebo musí. Spomienka na dobrých ľudí, ktorí už medzi nami nie sú, by nás mala posilniť v snahe byť takí, ako oni.

-le-

Kto chce s vlkami...

dokončenie zo str. 1

ka s názvom HZDS ĽS začala kývať a opojný pocit moci hrozil vyprchaním, objavil sa nový magnet pre kariéristov bez názoru - Róbert Fico. A tak sa mečiarovské kabáty, bez mihnutia oka, prevracali oranžovou navrch. Prišiel úspech a trafiky verným sa začali rozdávať. Spomínaná generácia vypočítavých politikov sú dnes milionári. A stačila im k tomu iba bezbrehá poslušnosť a potlačenie akéhokoľvek vlastného názoru. Tí najšikovnejší k týmto dvom lacným ingredienciám pridali aj štipku arogancie a recept na úspech je na svedie. A varia podľa neho aj politici na

komunálnej úrovni. Príkladom môže byť rozporuplné hlasovanie o 2. etape koncesie na verejné osvetlenie. Koaličná väčšina toto drzé šafárenie s peniazmi Novovešťanov podporila už pred mesiacom. Zo stáda vybočili iba Ľubo Vaic a Valter Retter. Opozícia bola celá proti. Hlasovanie skončilo 10:9 v prospech šafárenia. Na schválenie ďalšej koncesie ale naši mestskí páni (a panie) potrebovali trojpätinovú väčšinu a preto museli chladnokrvne kalkulovať. Dozvedeli sa, že líder opozičných poslancov, Rasťo Javorský bude od 20. apríla služobne odcestovaný. V tej chvíli sa objavala pozvánka na Mestské zastupiteľstvo, ktoré zvolali na 21. aprí-

la. Pre konečný úspech potrebovali „presvedčiť“ ešte 2 poslancov, ktorí by hlasovali inak ako pred mesiacom. Podarilo sa im „zmeniť“ názor Ľuba Vaica a naoko opozičného poslanca Adnana Akrama. Len oni vedia (ale my tušíme), akú presvedčovaciu metódu museli použiť. A my, namiesto, logického vysvetlenia, počujeme z poslaneckých lavíc len vytie vlkov 12-člennej svorky. Čo ešte vymyslia, okrem najdrahšieho cyklochodníka (možno v celej Európe) a teraz aj verejného osvetlenia, na ktorom ušetríme 50% elektrickej energie, ale za prevádzku zaplatíme o 80% viac než doteraz?

-le-

Takto to vidím...

dokončenie zo str. 1

vopred. Bez problémov to prisľúbil a navyše oznámil, že to najbližšie sa bude konať v polovici júna. Spokojne som potvrdil svoju účasť na plánovanej zahraničnej služobnej ceste od 20. apríla. Keďže išlo o reprezentáciu basketbalového klubu Spišská Nová Ves, požiadal som primátora o zopár propagačných materiálov a informoval som ho že 20. 4. odlietam. O pár dní som sa dozvedel prekvapivú informáciu, že najbližšie zasadnutie zastupiteľstva bude 21. 4., v netypický deň, v piatok. Zisťoval som čo je dôvodom zvolania MsZ. Veril som, že hlavným dôvodom nebolo to, že ja som pracovne mimo Slovenska. V osobnom rozhovore mi primátor mesta a predsedníčka Koaličného klubu, p. Grečková poveda-

li, že jediný dôležitý bod rokovania bude kúpa pozemkov pod futbalovým štadiónom. Treba to však schváliť do pondelka 24. 4. Uznal som, že to môže byť TEN dôvod, na mimoriadny termín zastupiteľstva.

Tušil som, že moju neprítomnosť môžu využiť aj na to, aby do rokovania pridali aj schválenie 2. etapy koncesnej zmluvy na verejné osvetlenie. A presne to aj urobili. Aby im vyšlo vykalkulované hlasovanie a tento návrh mohol prejsť. K tomu sa im podarilo „presvedčiť“ ešte 2 poslancov, ktorí nedávno podpísali takejto zmluvy nepodporili.

Som v komunálnej politike od roku 2001, ale toto zažívam prvýkrát. Zahmlievanie, zavádzania, klamstvá - to som nikdy nezažil v takej miere. Pýtam sa prečo to takto robia? Čo

skrývajú? Týmto rozhodnutím sme zaťažili mesto na desať rokov a za verejné osvetlenie budeme platiť viac než ktokoľvek iný na Slovensku, bez akejkolvek šance o svetle v meste rozhodovať.

Asi ma moji rodičia ináč vychovali. Ja takéto správanie nechápem, nerozumiem mu. Takto by sme sa v našom meste správať nemali. Deliť sa na dobrých a lepších je na škodu pre mesto. Keď budeme všetci ťahať za jeden povraz, počúvať sa a vzájomne sa rešpektovať, tak môže naše mesto opäť napredovať. Nemuseli by sme sa báť, že nás po Poprade predbehne aj Levoča. Ale to už dosluhujúcu generáciu politikov, ktorí zbytočne drancujú mestskú kasu, asi zaujímajť nebude. Smutné.

Rastislav Javorský

šuška

Už názov tejto rubriky naznačuje, že v nej píšeme o neoverených informáciách. Aj keď skúsenosť hovorí, že väčšina z nich sa nakoniec potvrdila ako správna.

Horšie je, keď nám niekto niečo tvrdí ako neochvejnú pravdu a nakoniec sa ukáže, že vedome táral, vymýšľal si, sľuboval nemožné. Špeciálne v predvolebnej komunikácii politikov s voličmi sú vyslovené nádherné sľuby, na ktoré sa ľudia dávajú už roky nachytať, ako keby zabudli, že ani tie predošlé splnené neboli. Ponúkam vám niekoľko najväčších klamstiev našich politikov.

1. Švajčiarske dôchodky. Pred voľbami v roku 1998 Vladimír Mečiar sľuboval, že do 20 rokov budú na Slovensku dôchodky ako vo Švajčiarsku. On ho dnes možno má, ale jeho vtedajší voliči určite nie.
2. V tom istom roku Mikuláš Dzurinda presviedčal ľudí, že ak vyhrá voľby, do 4 rokov budú na Slovensku dvojnásobné platy. O pár rokov neskôr priznal, že prestrelil.
3. Voľby 2006. Róbert Fico tvrdí, že má pripravený plán, ako spojí diaľnicou Bratislavu s Košicami do roku 2010. Pri štipke zdravého rozumu určite vedel, že tára nezmysly.
4. Pred poslednými parlamentnými voľbami sa predviedol Marián Kotleba sľubom, že peniaze za voľby jeho strana vráti štátu. 5 miliónov eur si farižejsky nechal.
5. Už roky politici sľubujú boj proti korupcii. Výsledok je taký, že v indexe Svetového ekonomického

fóra je Slovensko dnes druhou najkorumpovanejšou krajinou v Európe.

A na záver pridám ešte pár príkladov z nášho mesta. Len pre pripomenutie, čo všetko sme sa dozvedeli, ako výborné správy pre Novovešťanov a nakoniec to boli iba mydlové bubliny - lesklé, bez obsahu.

1. V časti Rybníky za Novoveskou Hutou vznikne lyžiarsky areál a prácu si tu nájdu stovky ľudí. Vytrúbali a predali drevo, minulí vyše milióna korún z mestskej kasy a areál nebude.
2. Dorchester Group of Companies dokonca sľúbil vybudovať 55 km lyžiarskych tratí a tisíce pracovných miest. Mestskí úradníci ich párkrát pohostili, párkrát vycestovali do Londýna a bublina spľasla.
3. V Informátore sme sa dočítali, že bude otvorená nová fabrika na úrovni Embraca. Také vraj boli výsledky ciest našich úradníkov do Číny. Zatiaľ pribudol iba nápis Čínsky obchod na bývalom Dome kultúry.
4. Fabriku na supermoderné stavebné hmoty v Spišskej Novej Vsi postaví spoločnosť Helske. Vedenie mesta s jej zástupcom podpísali memorandum, pekne sa odfotili a my čakáme na tie stovky nových pracovných miest.

-le-

REBELLA PONÚKA TRENDY KÚSKY ZA SUPER CENY

Obchod s oblečením má viac ako 27 000 fanúšikov

Na Letnej ulici, oproti Redute nájdete maličký útulný obchodík s oblečením.

Reč je o ReBelle - obľúbenej predajni so ženskou trendy módou.

Sympatická Mirka Brandobur si otvorila obchod ako „bokovku“ najskôr popri materskej, teraz sa ReBelle venuje popri svojej hlavnej práci. „Už roky som finančne nezávislá. Keď som otehotnela, uvedomovala som si, že môj príjem pôjde dole. Preto som hľadala možnosti, ako si k materskej privyrobiť pár stovák. Prevádzku som otvorila 1. júna 2015,“ ozrejmila. Okrem kamennej predajne, Mirka úspešne rozbehla aj predaj cez e-shop na facebooku (FB). A zjavne to šéfka ReBelly robí dobre. Za rok a pol má FB stránka ReBelly viac ako 27 000

fanúšikov a množstvo skvelých recenzií. Obchod už dávno presiahol hranice záujmu iba v Spišskej Novej Vsi. O Oblečenie z ReBelly sa derú i „ReBelly“-zákazníčky, ako ich sama šéfka predajne nazvala, po celom Slovensku. Veľa žien dnes uprednostňuje nákup cez e-shop. Ak niečo danej zákazníčke nesadne, majiteľka ReBelly im tovar ochotne vymení, alebo bez problémov vráti peniaze. „Nákupom u mňa vôbec nič neriskujú. Oblečenie si vyskúšajú v pohodlí domova a buď sú spokojné, alebo to vymenia.“ Mirka cez svoj e-shop spoznala mnoho žien, ktoré nikdy osobne nevidela, ale vie o nich veľa. „Odhalia mi svoje súkromie. Svoje radosti i starosti. Už pri výbere tovaru manželovi často hovorím. Uvidíš, toto si určite vezme Zuzka a toto Iveta,“ prezrádza s úsmevom na perách.

Šikovná Novovešťanka dováža tovar z Talianska. „Momentálne z Milána a jeho okolia. Som nadšená rozmanitosťou a v poslednom rade cenami.“ Vlastniť a starať sa o obchodík ReBella je pre Mirku poriadna fuška. Pre svoje „ReBelly“-zákazníčky, mení novú kolekciu trikrát do mesiaca. „Na nákupy do Talianska vyrážame s mojim manželom v piatok po práci a vraciam

sa v nedeľu nad ránom. Čaká na mňa naceňovanie, šitkovanie, čo mi trvá asi dve hodiny. Následne triedim veci na fotenie. V nedeľu končí môj pracovný deň okolo 21.00. V pondelok fotím a fotky hádzem na FB.“ Mirkina predavačka - Lucka odbremenila svoju šéfku od komunikácie so zákazníkmi, či od balenia balíkov na poštu.

Mirkin recept na úspech znie: „Pracovitosť, vytrvalosť, pokora, trochu risku. Netreba sa zľaknúť počiatočných neúspechov. Potrebujete sa obklopiť správnymi ľuďmi, počúvať, čo chce zákazník, správať sa slušne a férovo. Rovnako tak musíte mať usmiatu a ochotnú predavačku,“ prezradila svoje know-how. Pre mladú majiteľku predajne je najväčším zadosťučinením, keď ide po meste a vidí mnoho žien v oblečení z ReBelly.

Okrem predajne s oblečením stíha úspešná mladá žena aj svoju hlavnú prácu, starostlivosť o malého synčeka Olivera, manžela, či domácnosť. „ReBella sa dostáva na rad večer a po víkendoch. Často ani neviem, že nejaký víkend bol. Usmievavé fotky na FB veľa krát skrývajú únavu, časovú tieseň a sú na úkor hlavne môjho syna. Málokto si to uvedomuje a vidí len to pozlát-

ko.“ Ako sama priznala, ReBella však nie je len o nej. „Všetomne mi pomáha manžel, rodičia sa mi starajú o malého a mám aj veľmi šikovné dievčatá v obchode, na ktoré sa viem spoľahnúť a som im veľmi vďačná,“ povedala.

Mirka sa orientuje na čisto ženskú mestskú módu. „V obchode držím športové kúsky, ale i ležérnu eleganciu. Nosím veci maximálne po jednom až dvoch kusoch. Z ReBelly nechcem robiť masovú módu. Zakladám si na tom, aby sa moje zákazníčky cítili originálne a na ulici nestretávali množstvo rovnako oblečených žien. Snažím sa, aby bol tovar aj cenovo dostupný. Aby si ho mohli dovoliť kúpiť ako študentky,

tak aj mamičky na materskej. Okrem toho sa trendy v oblečení rýchlo menia. Jednoduchšie žena vymení kúsok, ktorý stál pár eur, ako nejakú drahú vec, ktorá už vyšla z módy,“ vysvetlila.

Mirka hodnotí kladne, keď sa ženy neboja farieb a štýlov. „Uprednostňujem miernu extravaganciu. Mám rada ženy, ktoré na sebe vedia nosiť aj veci s noblesou a vyzerajú v tom skvele a luxusne.“

Úspešná novoveská podnikateľka rozhodne nespí na vavrínoch. V budúcnosti sa pohráva s myšlienkou otvoriť kamennú predajne ReBella po celom Slovensku.

-sim-

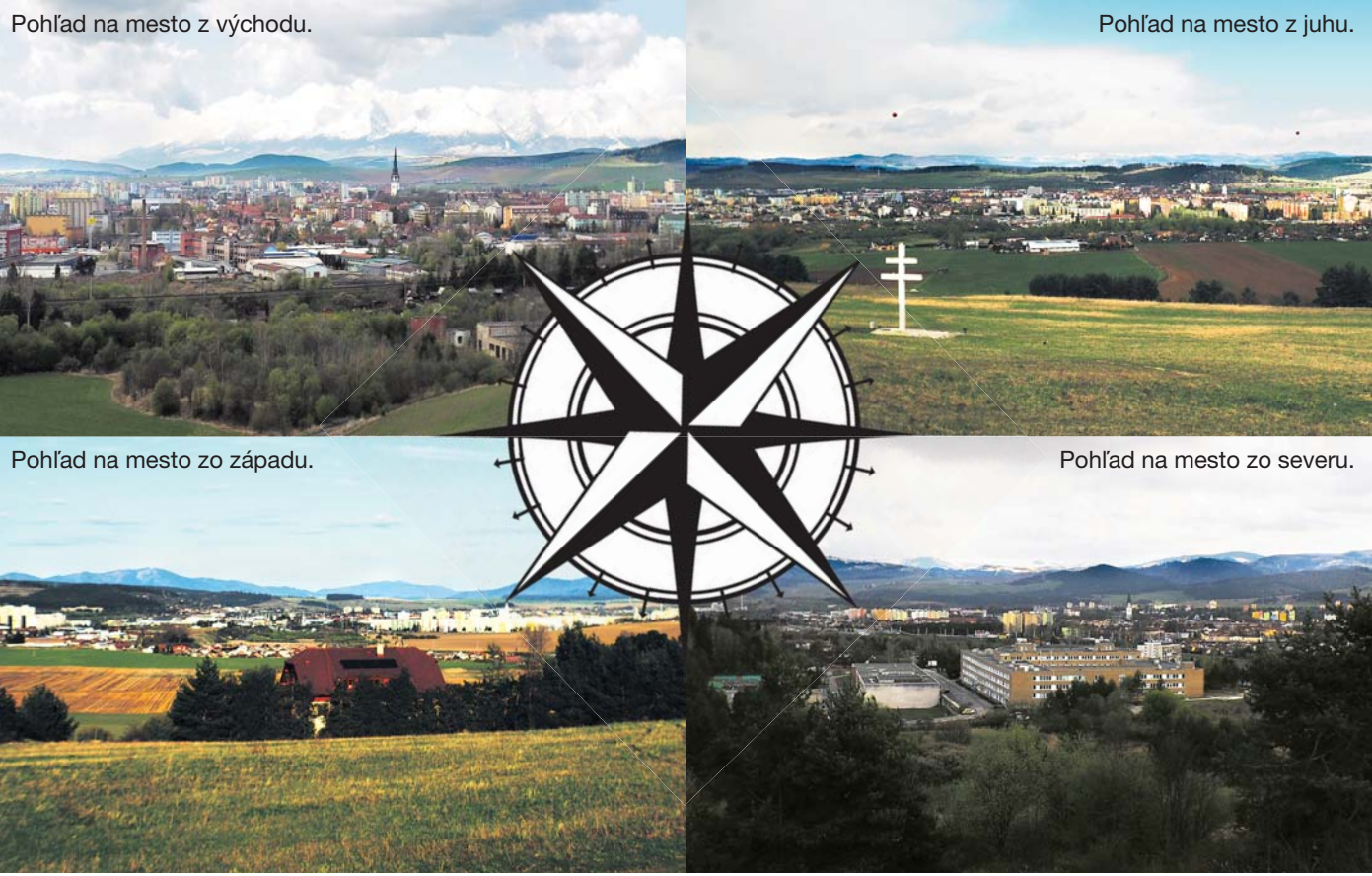
netradičné turistiky so súťažou: OKOLO SPIŠSKEJ NOVEJ VSI

Milí priatelia turistiky. Čakajú nás zmeny. Už sme na svojich potulkách prírodou prebrázdili mnoho krásnych turistických trás a boli sme spolu (niektorí v teréne, iní doma s Patriotom) na viacerých pozoruhodných miestach našej zaujímavej spišskej krajiny. A preto je vcelku logické, že naše ďalšie turistiky budú netradičné, lebo nepovedú len po značkovaných chodníkoch a spolu navštívime aj menej známe miesta. No a navyše to bude aj turistika, pri ktorej zažijete adrenalin a miestami si bude vyžadovať aj nadpriemerné orientačné schopnosti, dávku dobrej kondície a aspoň pol kila odvahy. A takou bola aj moja prvá cesta, keď som sa vydal na turistiku OKOLO NÁŠHO MESTA.

Moje putovanie začínam pri orientačnom stĺpe hneď za Športovou halou a po schodoch a neskôr cez Tarču, okolo Domu dôchodcov prichádzam k záhradkárskej osade. Odtiaľ ďalej rovno, južným smerom až k prvej zastávke pri slovenskom dvojkríži, kde sa premiérov obzriem, aby som vám predstavil pohľad na naše mesto z južnej strany. Tu len pripomínam, že v prvej kolonizačnej vlne, v polovici trinásteho storočia sem prišli prisídlenci zo Saska, z údolia rieky Mosely a tak aj naše mesto (ako mnoho iných na Spiši) bolo postavené v údolí a aj preto sú tie pohľady naň z okolitých kopcov nielen pekné, ale aj typické. Od dvojkríža pokračujem ďalej po lúkach, poľnou cestou smerom na východ, pričom orientáciou mi je retranslačný stĺp nad Tepličkou, ktorá je zas typickou dedinou po osídlení druhou kolonizačnou vlnou v šestnástom storočí, keď sem prišli Valasi a tí boli

vpravo prudko hore na kopec (obrátim zrak a podo mnou hádam tá najzanedbanejšia ulica nášho mesta). Nastáva orientačne ťažší úsek, nehovoriac o tom, že blato (aj keď idem okrajom poľa) mám až za ušami. Po asi 500 metroch pochodom na východ sa mi vľavo ukáže pohľad na novoveské smetisko Kúdelník. Až tu si človek uvedomí a nielen zrakom, koľko odpadu dokážeme vyprodukovať, čo teší akurát kďel' bocianov, ktorí si tu určite nájdu niečo pod zobák. Vyjdem popri plote vľavo hore až na asfaltku do Markušoviec a po lúke pokračujem doľava smerom k mestu. A tu je aj moja druhá zastávka a opäť pohľad na mesto z východnej strany, s priateľskou zónou v popredí a so zasneženými Tatrami na horizonte. Ďalej ma trasa vedie západným smerom okolo kaplnky Svätej trojice, neskôr popri ceste na Košice až k benzínovej pumpe Slovnaftu, kde prechádzam cez cestu do Levoče a po

osady až k asfaltovej ceste, ktoré vedie zo Smižian do Iliašoviec. Tu odbočím doľava, dole cestou, pri reštaurácii Wimbach doprava, prejdem cez Smižany, okolo futbalového štadióna a Obecného úradu, neskôr popod železničnú trať smerom na Poprad a po asfaltke až hore na kopec, kde už začína Slovenský raj. A odtiaľ je aj môj posledný, tentokrát západný pohľad na mesto. Po chvíli oddychu naspäť dole, okolo vodárne na Smižiansku mašu, po starej asfaltke, minúc Kejdou až na kopec smerom na Košiarny briežok. Tu, pri lesníckej maringotke 90 stupňov doľava po poľnej ceste smerom k letisku, popri novej zástavbe nad ním až k tehelni a cez Kozí vrch nazad k orientačnému stĺpu pri Športovej hale. Trasa trvá približne 6 hodín, zaujímavé je, že na cestu ku každej ďalšej zastávke, podľa svetových strán, budete potrebovať asi jednu

zvyknutí svoje osady stavať na kopcoch. Po chvíli križujem cestu na Ritimberg, vychádzam na mierny kopec, bočím trochu do ľava a popod elektrickým vedením (sprevádzaný snehovou metelnicou) prichádzam až k železničnej zastávke Teplička nad Hornádom. A tu musím vyriešiť prvý problém, lebo sa mi do cesty postavila rieka Hornád. Odbočím teda vľavo, chvíľu po asfaltke až k osade Hájik, tu vpravo popod železniciu, cez most k čistíčke odpadových vôd, vľavo okolo plota a neskôr

krátkom úseku stojím pri cyklochodníku, smer Sans souci. Ďalej hore tiahlym stúpaním po modrej cyklotrase okolo záhrad na Blaumonte až na lúky, kde mi je opäť smerovníkom elektrické vedenie a popod ním šliapem ďalej smerom na západ. A tu je aj tretia zastávka môjho putovania, lebo vám odtiaľ môžem ponúknuť ďalší pohľad na naše mesto, tentokrát s nemocnicou v popredí, pohľad zo severu. Trasa ďalej ma povedie po lúke, znova okolo záhradkárskej

štvrťinu tohto času a odporúčam absolvovať túto turistiku hlavne tým, ktorí majú zmysel pre dobrodružstvo, trpezlivosť a orientačné schopnosti. Cestou vás totiž čaká (tak ako mňa) viacero prekvapení, nielen turistických. Ale štyri rôzne pohľady na mesto, zo štyroch svetových strán, ale aj pohľady na odvrátenú stranu „civilizácie“ stoja za tú námahu a sami sa presvedčíte, že život okolo nášho mesta nie je len čiernobiely.

Michal Buza st.

z poslaneckých lavíc

Mestské zastupiteľstvo,
21. apríl 2017

Rokovanie poslancov napísalo už svoje trináste pokračovanie. Ani v tomto prípade číslo 13 neostalo nič dlžné svojej povesti. Bolo to zasadnutie vo viacerých ohľadoch čudné.

Hneď v úvode zastupiteľstva dostal prednosť bod, ktorý podľa pôvodného programu mal byť posledný. Istá firma plánuje rozšíriť svoje výrobné kapacity a k tomu potrebuje ďalšie pozemky. Svoje sídlo si rozložili v Priemyselnom parku. Ich ambícia zamestnať cez 500 ľudí je chvályhodná, veď dobre platených miest je v našom meste stále nedostatok, no netreba zabúdať na skutočnosť, že za dva roky táto firma neprekročila to, čo nám na začiatku sľubovala. Veľké pochybnosti o dôveryhodnosti a finančnom pozadí projektu vo svojom článku (Spišské Silicon Valley má plán. Pekelný alebo pekelný dobrý - Trend, 23.03.2017) priniesol renomovaný ekonomický týždenník Trend. V pomerne rozsiahlom príspevku redaktor upozorňuje na čudné postupy tejto firmy. V diskusii k tomuto bodu však väčšina poslancov nepotrebovala počuť vysvetlenie a predaj mestských pozemkov bez problémov schválila. Ostáva veriť, že o rok bude mať politická Novovešťanov krajšie Vianoce. Čudným, ale očakávaným krokom bolo rozšírenie programu rokovania o dva body. Poskytnutie dotácií športovým klubom a Návrh na schválenie Koncesnej zmluvy o zabezpečení modernizácie a prevádzky sústavy verejného osvetlenia II. etapy.

Naše spišskonovoveské kluby dosahovali v tejto sezóne výborné výsledky a preto ich podpora zo strany poslancov bola jednomyselná. V mojom príspevku som sa zameral na cieľ vynaložených finančných prostriedkov, keďže stále sme svedkami ekonomických problémov klubov (nevyplatení tréneri mládežníckych kolektívov, nesplatené pôžičky, dlžoby), aby mesto nebolo pokladňou, ktoré vždy zaplatí chyby funkcionárov. Verejné osvetlenie. To je téma, ktorá bude s určitosťou aktuálna najbližšie desaťročie, keďže splátka za neho zaťažuje celú jednu generáciu. Namiesto dôkladnej prípravy a naštudovania materiálov, stačilo poslancom oznámenie, že hlasovanie prebehne v deň predloženia návrhu. Mesiac po ostatnom hlasovaní sa počet poslancov hlasujúcich „za“ zmluvu zvýšil z pôvodných 10 na aktuálnych 12, čiže na potrebnú väčšinu. Čudné hlasovanie. Čudne vyznela aj výzva kolegyné poslankyne nepokračovať v diskusii k tejto téme. Preto ak sa vám, milí občania, bude zdať, že na uliciach je viac svetla a suma cez 7 miliónov eur je „v pohode“, je to dôsledok umlčania vašich volených zástupcov a ich snahy o poctivú správu vecí verejných.

Andrej Cpin, poslanec MsZ

Elita medikov...

dokončenie zo str. 1

cez kostnú dreň“. Všetky tieto úlohy boli pre budúcich lekárov novou praktickou skúsenosťou. Bezvýhradne si celú súťaž pochvalovali a spokojní s nimi boli aj skúsení lekári, tentokrát vo funkciách rozhodcov. Víťazom sa stal „skoro“ domáci Filip Olekšák z neďalekej Levoče. Toľko fakty. Ešte dôležitejšie, ako samotná súťaž, sú dôvody, prečo ju Svet zdravia organizuje. Medicínsky riaditeľ nemocníc Svet zdravia Róbert Hill vysvetľuje: „Naše zdravotníctvo potrebuje zmenu. Tú zmenu môžu priniesť mladí lekári a lekárkyn. Tých ale musíme presvedčiť, že sa dobrá medicína dá robiť aj na Slovensku, aby nám neodchádzali do zahraničia. Preto chceme dávať medicímk šancu a priestor na uplatnenie a možnosti vyskúšať si, ešte pred skončením školy, prácu lekára v takmer reálnych podmienkach.“ Zdá sa, že to zaberá. Pred 3 rokmi z 20 finalistov plánovali zostať na Slovensku, po skončení školy, len 4-5. Tento rok sa tak vyjadrili už 14. Nič proti ukrajinským lekárom, ale určite by bolo lepšie, keby sa slovenským pacientom v našich nemocniciach venovali prednostne domáci, mladí a šikovní lekári a lekárkyn. Aby investíciu do vzdelania, ktoré získali na Slovensku, v tej krajine aj mohli a chceli zúročiť.

-le-

SÚŤAŽNÁ OTÁZKA:

Akú farbu má turistická značka na začiatku našej cesty a ktorá vedie ďalej cez Pieskovce do Novoveskej Huty?

Odpovede na súťažnú otázku posielajte do 20. 5. 2017 e-mailom na spisskypatriot@gmail.com, alebo do správy na facebooku Spišský Patriot.

Súťažiť budete o hodnotné ceny. K odpovedi nezabudnite doplniť aj váš kontakt, aby sme vás mohli v prípade výhry kontaktovať.

pozvánka na kultúru: BOL SOM PRI TOM

Pri niektorých udalostiach môžete byť naozaj len raz v živote. Napríklad len raz zažijete svoje vlastné narodenie i svoju vlastnú smrť. Aj Halleyho kométu som mohol vidieť len raz, v roku 1986, ale letela tak neschastne, že som ju vlastne ani nevidel. Ešte že v roku 1997 nám to vynahrádila ďalšia vlasatica Hale-Bopp a keď som so sestrou vystúpil v ten neskorý večer na Grajnári z auta a obrátil oči do atramentovej oblohy, dodnes s pocitom pokory hovorím, bol som pri tom. Vráťme sa ale do všedných dní, lebo byť môžete aj pri tom:

BOL SOM V MÚZEU

Môj otec mal klasickú výchovu a pamätám sa na svoje „mladé letá“, keď ma vychovával pri stole a ja som sa tam chcel „iba najesť“. O to viac ma, po 50 tich rokoch oslovila výstava, ktorá je v týchto dňoch v Spišskom múzeu s tak trocha provokatívnym názvom: DOBRÚ CHUŤ CTIHOVNÍ MEŠŤANIA. Prináša pohľad na spôsoby stolovania mešťanov niekedy na prelome 19.- toho a 20.- toho storočia, stolový riad, tanieri, misy, príbory i ostatné maličkosti, ktoré ku stolovaniu tých čias neodmysliteľne patrili. Už po vstupe do miestností, kde sú exponáty

vystavené, vás zaplaví pocit pohody a pokoja, okamžite spomalíte a z hlavy sa vám vyplavia obrazy bufetákov, ktorí na stojáka s hliníkovou lyžicou dojedajú gulášik s knedľami, alebo mekdonaldákov, ktorým z papierovej zemle steká cez kus šalátu tatarská do výstrihu. Tu sú pri stenách umiestnené panely, ktoré vám, spolu s profesionálnym výkladom poskytnú kvantum informácií, rôzneho charakteru, dozviete sa mnoho faktov, o ktorých ste nemali ani len potuchy, ale zrak a srdce si prídú na svoje najmä pri prehliadke exponátov, ktoré sú umiestnené v strede miestností, pričom mňa najviac zaujali sady príborov od firmy Sandrik, ale najmä porcelán s originálnou vtáčou výzdobou. Škoda, že tu nebol som mnou môj otec. Ušetril by si kopec nervov spred tých 50 rokov.

BOL SOM V GUS-ke

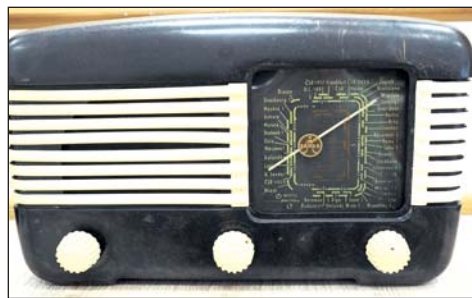
Až do konca júla bude v Galérii umelcov Spiša ďalšia zaujímavá výstava s tak trocha záhadnou hlavičkou OD INSITY K ART BRUT, SVET OUTSIDEROV. A keďže nie sme všetci anglofilní jazykári, určite by sa na úvod žiadal preklad. A práve tu je zakliate čaro toho, prečo si výstavu treba ísť pozrieť. Lebo obrazy a plastické exponáty vám dajú odpoveď na názov výstavy.

Množstvo vystaveného materiálu z unikátnej 45-ročnej zbierky českého zberateľa Pavla Konečného vás v horných miestnostiach galérie udrží hodnú chvíľu. To naivné ľudové umenie, ktoré by sme pejoratívne mohli nazvať aj ako umenie surové, len dosvedčuje, že možnosti vyjadrenia sa k tomuto svetu, je v ponímaní ľudskej duše nekonečné. A je pozoruhodné, aké diela dokážu jednoduchí ľudia, bez výtvarného vzdelania vytvoriť. Oplatí sa popri obrazoch aj čítať. Václav Beránek- robotník na železnici (600 obrazov), Natálie Schmidtová- bez základného vzdelania (800 obrazov), Leoš Wertheimer- automechanik (750 obrazov) a tak chodíte od obrazu k obrazu a žasnete, kde sa v tých ľudoch berie tá neutíchajúca túžba, položiť svoje srdce a dušu na papier. A aj tu je odpoveď na to, že umenie na jednej strane nemá hranice a na strane druhej je krásne a spája ľudí, lebo vypustilo zo svojho repertoáru rozum. A tak vstúpte a nechajte do svojho vnútra prúdiť tú energiu insitnej surovej jednoduchosti. Lebo v jednoduchosti je krása a rampy sú otvorené dokorán.

BOL SOM V STM

Mňa návšteva banického múzea vždy prekvapí a tentokrát som to dostal dupľovane, lebo za málo peňazí som tu uvidel veľa muziky. Skôr by som povedal veľa nositeľov muziky. A hneď pri vstupe do výstavnej miestnosti som si spomenul na dom mojich starých rodičov na Vetrovej ulici v Levoči, keď večer sedeli pri spieňajúcej žiarovke a počúvali rádio. Ich jediné spojenie s „veľkým svetom“. Lebo výstava HISTORICKÝCH RÁDIÍ vás tu uvedie do sveta týchto „velikánov“ elektrotechniky, ktorá v polovici 20.-teho storočia vládla vo svete audio komunikácii a priťahovala k sebe dychtivých po-

slucháčov. A niet sa čo diviť, že dušou i telom tejto výstavy je Peter Vall, ktorý vyštudoval SOU v Rudňanoch, odbor elektromechanik a je celkom logické, že ak potom i hrával ako basgitarista v hudobnej skupine Krištál pri UK Železničiar, tak sa cez amatérsku výrobu a vylepšovanie zvukovej techniky dostal postupne až k zbieraniu rádii, rádiogramofónov, neskôr aj televízorov a jeho naozaj bohatú a rôznorodú zbierku si aj vy môžete pozrieť na prízemí banického múzea vedľa OC Jednota. A pri pohľade na rádiogramofón „Stradivari“ si nemôžem odpustiť ešte jednu spomienku na chvíle, keď sme cez zelené vyladňovacie oko pátrali po Rádiu Luxemburg, aby sme aspoň sem tam na veľmi krátkych vlnách a na veľmi krátke okamžiky začuli Johna Lennona a jeho „tomorrow never knows“.

NEBOL SOM V SPIŠSKOM DIVADLE

V apríli som sa chystal aj na dve premiéry do Spišského divadla. Na Čechovovho Uja Váňu a na Pavlíčkove Tri zlaté vlasy Deda vševeda. Ale nie všetko sa vydarí a niekedy sa ani dvere pod bielou labuťou nemôžu otvoriť. A tak až niekedy v máji. Všetci Beatles už pred 50 rokmi spievali že „zajtrašok nikdy nevie.“

Michal Buza st.

S HUSĽAMI PO SVETE - JUŽNÁ KÓREA

Moje ďalšie umelecko-koncertné dobrodružstvo sa odohralo v exotickej krajine ktorá patrí medzi ázijských ekonomických tigrov ale pre cestovateľov je „spiacou Popoluškou“. Do Južnej Kórei som sa dostal na koncertné turné, ako člen Štátneho komorného orchestra Žilina. Oči dokorán som mal od chvíle priletu do Soulu na brehoch Žltého mora.

Jedenásť miliónový Soul bol očarujúci. Zapadajúce slnko na horizonte, malé ostrovy čerky pri brehoch Žltého mora, kvantá lodí a okolité hory v nás vyvolali pocit vzrušenia. Na kórejskom poloostrove na náš orchester čakalo niekoľko skúšok so sólistami a štyri koncerty a to dva v hlavnom meste a dva na madzinárodnom festivale umenia na opačnom konci poloostrova v prístavnom meste Mokpo. Hneď prvý koncert bol najdôležitejší a konal sa v obrovskom komplexe Seoul Arts Center. Spolu s nami hrali kórejský huslista a nemecký flautista. Kórejska nezdobila len brilantná, priam ekvilibristická technika, ale aj krásny zamatový tón a frázovanie, ktoré vypovedalo o jeho interpretačnej vyspelosti a hudobnej inteligencii. Prezradil nám, že nástroj má vypožičaný od jednej banky, ktorá toto dokonalé majstrovské dielo vlastní. Nástroj vyrobil taliansky husliar Giovanni Battista Guadagnini v 18. storočí a jeho cena sa ráta v miliónoch eur. Koncert dopadol, rovnako ako ďalšie 3, veľmi dobre a náročné kórejské publikum nás ocenilo búrlivým potleskom. Veľkú spokojnosť a prísľub ďalšej spolupráce potvrdila aj kórejská agentúra, ktorá turné organizovala.

Gastronómia

Dôležitou súčasťou ciest do exotických krajín,

je, aspoň pre mňa, aj ochutnávka tamojších kuchýň. Kórejská gastronómia je pestrá, zaujímavá, ale všetky jedlá spája jedno - nesmierna pikantnosť. Osobne štiplavé, korenisté veľmi preferujem, ale po pár miestnych špecialitách sme mali pocit, ako keby nám zhoreli vnútornosti a ten intenzívny pocit trval a trval. Väčšina polievok vyzerala ako bubľajúca ohnivá láva, ktorá roztaví všetko čo jej bude stáť v ceste. V Kórei Vám dajú v každej reštaurácii ako predjedlo miestnu špecialitu Kimčchi. Je to národné jedlo pripravené z fermentovanej (kvasenej) sezónnej zeleniny a ďalších ingrediencií (pováčšine niečo ohnivé). Misa ryže a džbán vody nesmú chýbať na stole a ostatné je lotériou.

Gangnam

Pri výraze Gangnam resp. Gangnam Style napadne a to hlavne mladšiu generáciu jeden nesmrteľný hit od pomaly národného hrdinu v Kórei, hudobníka PSY. Videoklip k tejto pesničke ako prvý v histórii na YouTube dosiahol miliardu vzhliadnutí a v súčasnosti má okolo 2,7 miliardy pozretí. Klip som pár krát videl, ale nedával som mu nejakú zvláštnu pozornosť. Kto by to tušil, že sa raz ocitnem v štvrti Gangnam v Soule. Je známa svojím vysokým životným štandardom, porovnávaná napríklad

s Beverly Hills v americkej Kalifornii. Okrem kvalitného a drahého bývania je táto štvrť aj dôležitým finančným centrom krajiny. Tvorí neuveriteľných 7 % juhokórejskej HDP (podobne ako celý štát New York v USA). Svoje sídla tam majú svetové korporácie ako Hyundai, Samsung či LG a taktiež Kórejské svetové obchodné centrum a banky. Taktiež je tu čulý nočný život s množstvom reštaurácií a barov na každom rohu.

Potulky Soulom

Lesklé priečelia mrakodrapov, v pozadí skalnaté štíty, stáročné paláce a mestské brány s typickými prehýbanými strechami a bohatým farebným zdobením drevených stien, obkolesené zeleňou, to je obraz určený turistovi, ktorý sa v Soule ocitne tak ako ja. Na uliciach sa nefajčí, znak škrtnutej cigarety bol na každom rohu. Pozreli sme si National Museum of Korea, National folk Museum, historické chrámy Kjongbok a Dongmyo. Ženská posádka sa špeciálne tešila na najväčší trh Dongdaemun, kde sa dá kúpiť snáď všetko čo existuje. Nakukli sme už len z princípu aj do najväčšieho elektronického obchodu celej Ázie Yongsan Electronics ktorý obsahuje cca 5000 obchodov v 22 objektoch. Celkovo v Soule sme sa cítili veľmi bezpečne, vládne tam takmer nulová kriminalita.

Mentalita

Kórejci sú naozaj zvláštnym národom. Nemajú medzi sebou žiadne menšiny a žijú úplne izolovane vo svojom vlastnom svete. Sami seba často prirovnávajú k žabám, ktoré žijú na dne hlbkej studne. Nuž netreba sa čudovať, že na každého „votrelca“, ktorý prenikne z vonkajšieho sveta a ocitne sa v ich studni hľadia s nedôverou. To ale neznamená, že by si zahraničných návštevníkov nevážili, ale majú radi ak sa cudzinci medzi nich nemiesajú. Aj keď sa to nikde oficiálne neproklamuje, Kórea je doposiaľ pod silným vplyvom konfucionizmu, ktorý tu ovplyvňuje bežný život ľudí viac než v ktorejkoľvek inej krajine východnej Ázie. Veľmi zjednodušene by sa dalo povedať, že podstatou konfucianizmu je snaha o dosiahnutie poriadku a všeobecnej harmónie v celom svete. Z náboženstiev sa tu od nepamäti najlepšie darí reformovanému kresťanstvu a tiež budhizmu. Videl som nespočetné množstvo kostolov a oveľa menej budhistických chrámov. Ako som mal možnosť vidieť, vo väčšine škôl je povinné nosiť uniformu. Na telocviku sa cvičí taekwondo, čo je tu národným športom. Kórejské tradície majú aj inú zvláštnosť. V minulosti bolo bežné, ba zvykom, že do manželstva vstupovali zrelé ženy, ktoré si brali nezrelých, nedospelých mladíkov, mladších aj o vyše desať rokov. Vraj aj preto, že takéto ženy už vedeli všetko čo v domácnosti treba vedieť, nie len variť, ale starať sa aj o deti, aj o muža. „Dnes to tak už nie je. Tieto tradície sa udržiavajú už len na vidieku.

Peter Šterbák

LACO CMOREJ BOL VO FINÁLE ČESKOSLOVENSKO MÁ TALENT ÚSPEŠNÝ TANEČNÍK A CHOREOGRAF IDE NA MATERSKÚ

Laco Cmorej odštartoval svoju kariéru v už neexistujúcom súbore moderného tanca - Memento v dk Mier. Veľmi netradične sa však upichol vo svete profi tanečníka. „Výštudoval som strednú ekonomickú školu. Po škole som sa zamestnal v jednej počítačovej firme. Raz ma poslali na služobnú cestu do Bratislavy, práve vtedy, keď sa konal konkurz do muzikálu Drakula. Dostal som sa tam a potom to už išlo samé. Tancoval som v muzikáloch a v rôznych tanečných zoskupeniach.“ Ako sám hovorí, pri rozbehu úspešnej dráhy tanečníka mu určite pomohla účasť v šou Česko Slovensko má talent. „Bolo to v roku 2012, so skupinou Credance. Kvôli môjmu pretlaku nápadov si ma choreografi začali brať za svojho asistenta a v roku 2014 som dostal prvú veľkú ponuku choreografovať v divadle,“ opísal svoju kariéru. Laco sa najviac namakal pri réžii a choreografii predstavenia Carmen a la Gypsy Devils v slovenskom národnom divadle a pri choreografii muzikálu Mačky (Cats), či ľadovej šou Máša a Medveď. Sympatickému tanečníkovi dal tanec krásny tvorivý život v pohybe so skvelými ľuďmi a vzal mu tony voľného času. Mladík sa iba nedávno stal otcom. Zisťovali sme, či dokáže skĺbiť svoju náročnú prácu na čas s rolou otca. „Od mája idem na polroka na materskú. Nateraz som zbral iba krátkodobé a jednorázové práce,

aby som mohol byť otec na plný úväzok,“ prezradil s úsmevom.

Choreografia je podľa neho ťažká najmä psychicky a tanec fyzicky. Svoju postavu si aj preto strážiť nemusí. „Spaľuje mi ako divé. Môj metabolizmus je vycvičený robiť na plné obrátky. Mám skôr opačný problém. Keď schudnem, dá mi zabráť, aby som pribral na pôvodnú váhu,“ ozrejmil. Na Slovensku stále inklinuje k tancu viac žien, ako mužov. „Asi to tak príroda nastavila, že chlapci si vyberajú skôr agresívnejší pohyb, ako futbal, či hokej. Avšak chlapci, aj v tanci sa dajú vystupovať a pôsobiť mužne. Navyše ste v permanentnom obklúčení krásnych a šikovných žien.

A keďže je nás chlapov v tanečnom svete pomenej, aj šance na úspech sú oveľa väčšie. Neváhajte a pridajte sa k nám,“ vyzval všetkých ostychlivých mužov. Mladíkovou doménou bol vždy moderný a jazzový tanec. „Najbližší mi je tanec, ktorý má vysokú umeleckú a technickú hodnotu, je multižánrový, dynamický, pestrý a zatancovaný s energiou.“ Laco Cmorej je veru hrdý patriot. „Som pyšný na to, odkiaľ som. Novoveštania sú pre mňa najviac srdeční, blázniví. Ak by bolo v našom meste viac pracovných a kultúrnych možností, tak sa zo Spišskej ani nehnem,“ prezradil.

-sim-

V LONDÝNE JEJ CHÝBAJÚ SPIŠSKÉ TRHY A NAŠE TRADÍCIE BREXITU SA NEOBÁVA

Tridsaťtiročná Novovešťanka, Martina De Vizia (za slobodna Barabášová) žije v epicentre Britských ostrovov- v Londýne už 10 rokov. Počas štúdia lingvistiky si chodila do UK zlepšiť jazyk a zarobiť si na školu.

Na brigáde v reštaurácii sa spoznala so svojim nastávajúcim. „Môj už teraz manžel je Talian. Robil tam kuchára. Vďaka nemu som sa do Londýna presťahovala natrvalo. Ak by som ho nestretla, pravdepodobne by som v Británii neostala,“ prezradila.

Martina v Londýne pracuje ako riadiateľka v domove pre ľudí s demenciou. „Mám skvelú prácu, ktorá ma naplňuje. V Anglicku sa mi žije dobre,“ odvetila. Napriek spokojnosti, Spišskú Novú Ves, ako správna patriotka miluje, a nedá na svoje rodisko dopustiť. „Najviac mi chý-

bajú naše zvyky a tradície počas Vianoc, či Veľkej noci. Zbožňujem tiež naše Spišské trhy.“

Za najkrajší moment v Británii pokladá, stretnutie manžela a narodenie ich dcéry Bianci. A jej najväčšou nočnou morou bola lekárska starostlivosť. „Starostlivosť po sekcii bola v UK na tak slabej úrovni, že som po troch dňoch podpísala reverz a odišla domov,“ rozhorčene vyhlásila. Angličania sú pomerne odmeraní. „Susedom v našom bloku trvalo mesiac, kým sa so mnou začali zhovárať. Radi si držia odstup. Staršie generácie sú veľmi zdvo-

lé, ale nepovedia vám do očí, čo si myslia. Mladší sa zvyknú posťažovať. Mladí Briti žijú vo veľkom na podpore. Štát im zaplatí nájom, dostanú sociálny byt a prepláca im rekvalifikačné kurzy.“ Mladá žena kvituje, že Briti ľudí nekastujú podľa majetku. „Keď prídu na návštevu, nepozerajú na to, či máte značkovú pohovku, plyšové koberce, alebo obývačku ladenú v tej istej farbe so závesmi a vankúšmi. Je im to jedno, hlavne, že je pohoda. Pokiaľ máte čerstvo navarený čaj, alebo pivo v chladničke sú spokojní. Nepotrebuju veľkú hostinu. Nepohoršujú sa nad tým, že v zime idete do obchodu v žabkách a v lete si obujete čižmy,“ hovorí o britskej náture. Mladá Spiššička neholduje anglickej kuchyni. „Občas si dám fish and chips alebo Sunday roast. Nakoľko je manžel Talian a povoláním kuchár, u nás doma britská kuchyňa nefrčí.“

Keďže Martinka žije dlhodobo v Anglicku, zaujímalo nás, ako vníma Brexit. „Cítiť tu napätie zo strany cudzincov. Tých, ktorí už v krajine pracujú, by sa nové pravidlá zatiaľ dotknúť nemali. Theresa May (britská premiérka) tvrdí, že zaručí rovnaké práva cudzincom, ak ostatné štáty zaručia rovnaké práva britským občanom. Verím v pozitívny výsledok rokovaní,“ povedala na záver.

-sim-

fotoreportáž:

Otvorenie ZOO a mostu Madagaskar

ČREPINKY ZO SPIŠSKONOVESKÝCH ARÉN

Hokej
V priebehu apríla sa na našom zimáku konala akcia s celosvetovým významom. V rámci MS do 18 rokov tu korčuľovali a ukazovali svoje majstrovstvo mladé hokejové nádeje z celého sveta. Niet pochýb o tom, že Spišiaci mali možnosť vidieť na vlastné oči budúce hviezdy NHL, či ostatných prestížnych líg. V našej metropole sa odohrali zápasy B - skupiny, hodnotné štvrtfinálové duely SWE – CAN a USA -SUI, či tuhé boje o záchranu BLR – LAT. Hokejistom z Česka, Švédska, Ruska, Bieloruska, či neskor-

ším majstrom sveta z USA sme dokázali vytvoriť takmer domáce prostredie. Spišiaci ukázali, že napriek tomu, že tím Slovenska si „privlastnili“ Popradčania, rozumejú hokeju a vo veľkom počte navštevovali hodnotné hokejové predstavenia, čo ocenili predstavitelia všetkých zúčastnených tímov. Treba dodať, že svoju prácu si výborne „urobil“ aj spišskonovoveský organizačný výbor MS pod vedením Jána Magdoša a aj vďaka jeho práci sa dobrý chýr o našom meste roznesol takmer do celého sveta.

Volejbal
Svoje posledné zápasy v základnej časti odohrali niektoré mládežnícke výbery VK Spišská Nová Ves. Nás teší, že juniorky i kadetky si už pred posledným kolom vybojovali účasť na M-SR, no i napriek tomu pristúpili k zápasom zodpovedne. Juniorky vyhrali v Púchove presvedčivo dvakrát 3 – 0, a tak tréner Martin Roško mohol byť po dvojzápase spokojný. „Ako istý postupujúci na M-SR, ktoré sa budú hrať v Stropkove, sme cestovali do Púchova z 2. miesta v tabuľke. Na tomto umiestnení sa nič ne-

mohlo zmeniť ani výhrami, ani prehrami. V Púchove nás súperky vôbec neprevertili, bola to naša jednoznačná záležitosť. Cestovali sme iba s jednou nahrávačkou Kikou Rohaľovou a bez blokárky Emy Ravasovej. Družstvo junioriek dokázalo, že má natrénované dosť a patrí im za doterajší výkon a celkový prístup k volejbalu veľká vďaka. Rovnako patrí vďaka aj trénerovi Zdenkovi Hauerovi, ktorý toto družstvo vlastne vytvoril a viedol až do polovice tejto sezóny.“ Kadetky si svoju derniéru v základnej časti odbili v Prešove a rovnako ako ich

ZDROJ: Facebook BK Stova

staršie kolegyně dokázali tunajšiu ŠK Elbu zdolať presvedčivo dvakrát 3 - 0. Ten istý tréner bol rovnako spokojný. „Aj kadetky mali istotu postupu na M-SR, ktoré budú v Žiline, iba z 1. miesta tabuľky. V Prešove

nenechali nič na náhodu a nepustili domácim ani set. Družstvo kadetiek nastúpilo v plnej sile a dokázalo, že prvé miesto v tabuľke im právom patrí, pretože za celú sezónu 2016/2017 prehrali iba jediný zápas, doma

VARIME PODĽA ABECEDI: ANČA VARI ALPSKU POĽEFKU

Mojo mile kuhare a cukrare. Až doteraz zme varili a pjekli podľa starej maceri. S halbokim smutkom v šercu vam muším oznamic, že še na Veľku noc odebrala na druhí švet a tak oteraz pujdu našo recepti ňe podľa starej maceri, aľe podľa slovenskej abecedi. A tak tote mudrejše, co ňeľem, že hodzili do školi, aľe še aj zo slovenčini daco naučili, ta už znaju, že varic začne Anča a Alpsku poľefku a na buduci mešac budze Barborka pjesc Buchti na pare a tak daľej až po Zdenku, co upeče Zubača. A co še tika Anči, ta muším povedzec, že s ňu bula v Alpoch furt veľka sranda. Za peršše. Ňemala kondiciju, ta ju na kopec vicahla nakoňec furt lanofka. Za druhe. Rupsak nošila mali a dnukaj mala ľem ploskačku, maľovatka a plaľki. Za trece. Jak zapiskal švišč, ta od strachu viskočila na kameň a problem bul dostac ju nazad na hodňik. No a za štvarte po ňemecki znala ľem „ich ferštēhe nicht- -ňerozumim“. Aľe zaš že še večar ňehambila ľehnuc na penzijoňe do manželskich posceľoch, bo z turi bula odihnuta, ruksak zrucila aj s tričkom a jak zapiščel šviščik, ta še prituľila a f tim okamžiku zme sebe takoj porozumeli .

S čím to robi? Pejdžešat grami masla, dva murni, jedna mala cebuľa, jeden cenki porik, dva stručiki cesnaku, sto pejdžešat grami bars tvardi sir, soľ, tri zarenka čarni peper, mľeti muškatovi orešek, majoranka a ňezapomňice na bubujon

Jak to robi? Staňe z posceľe, zapalí cigaretľu, vľeje kavu, namaľuje še, zapŇe teľevizorik a už na mňe kriči, bo na kanalu ERTEEL akurat idze relacija „Vir kochen mit der Libe- Varime s lasku“ a pri tim ňemožem hibec, bo Anču milujem a po ňemecki šprechujem. A dobre, že varja pomali, bo sciiham ňeľem prekladac, aľe aj kukac Anči halboko do očoch.

Kamera prešvenkuje cez modre kopce a mali obľočik do kuhiňi, dze pri stole s denkom stoji tirolska gazdzina a šupe cebuľu. Potim ju nakraja na male kusečki, pretre očí, vibere z košika porik a nareže na cenke koľeska. Murni olupe, prereže na dľužku a potim eščí na male kocečki. Kameraman prešaltuje z červenej murni na denku cez pehati vistríh na dirndľu do ksichtu s bradavicu na noše a krasavica zacahňe: „Zo ajnfach ist das- take to je ľechke“. Aj Anča sebe to tak mišľi, bo vistre nožki a prisamvačku, kim prejdzem z očami od prstoch k ... až tam hore, ta statna tirolačka už ma v ruke harenc, dava ho na šporheľt, pridava maslo a na mjernim ohňu ho rozpušča. Potim opeče cebuľu, porik a murnu, prida preľisovani cesnak, zaľeje s bubujonom a šicko dinstuje das dvacec minuti.

V teľevizoriku medzičasom ukažu pohľad do dolíni na dzedzinu s bunču kopcami na horizonce, mjesna kapela zacahňe „Koa hiatamadí“, (co še aňi zos slovňikom ňeda preložiť), kuk še mi zarosi a ňe v dobrim čaše, bo Anča akurat scahuje nočnu košľuku a nacahuje tričko a kim pretrem solzu v oku, ta už vidzim ľem viduti napis „I love New York“ (co zaš preloži aj Anča a bez slovňika). Eščí, že relacija beži daľej v ňemčiňe a tak mi moja turisticka kamarartka ňezuceka spod perini, bo sce znac, jak še v kuhiňi pod Vildšpice vari toten ich alpski cekuti zazrak.

Kuharečka lapi do ruki tarelko, zidze do kamenej pivňici pod domom, priňeše fajňe stari tvardi sir a nastruha na cenučke rezanki. Rozdzeli na dva polki, jednu ruci do harenca, prida kuščik mľeti muškatovi orešek, paru zarnečka čarneho pepu, kavovu ložečku majoranki, zamješa, lapi do ruki ložku, hľipňe a opaterňe eščí dosoľi, aľe ľem kuščičko, bo bubujon je sam o sebe skoro taki silni, jak Ančino argumenti pod napisom aj lav ňujork. Žeľeňinka še dovari do meka, poľefka še rozdzeli na taňere, naverch še posipe z druhu polku sira a može še jesc.

Na kanalu erteelki (jak aj na kanaloch caleho šveta) teraz pujdze das dvacec minuti reklama o tim, co šicko mušice doma mac, bo inakši ňesce „in“. A hvalabohu, že ja to možem mac na haku, bo mam doma Anču, co eščí ňenacahla nohavički a tak tu mame na koncu vareňja aj odpovedz na otazki, co su tam hore napisane. Vi na otazku „S čím to robi?“ a ja aj na otazku „Jak to robi?“. Bo jak hvari klasik:

ALPSKA POĽEFKA ŠE DA UVARIC
ASI TAK ZA POL HODZINI ľem še sama ňeuvari
BO ANČA MA TAK POL KILOMETRA
DAĽEKO DO GAZDZINI

Michal Buza st.

krížovka

PERIKLES – grécky štátnik, asi 500 – 429 pr. Kr.
TAJNÍČKA 1 - 7

Autor krížovky: Albin Medúz

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
A																				
B																				
C																				
D																				
E																				
F																				
G																				
H																				
I																				
J																				
K																				

VODOROVNE:

A: osobné zámeno – dajú do obalu – dal si, básnický – protirečenie – otravné látky, skr. B: vydávaj hlas ovce – značka kozmetiky – **TAJNÍČKA 7** – citoslovce klapotu – Adolf, domácky. C: umrel horením – ruský súhlas – cieľ v nemčine – Horská Oblasť, skr. - rýchlo, hodením ruky, pejoratívne. D: obyvateľ polepšovne – zhromaždenie ľudí – tvoja, po latinsky – nerobí výzdobu. E: farba na vajčka – naplnť tečením – **TAJNÍČKA 3 a 6** – nespieval, básnický – doba. F: burzová prídržka – podá – mena v Rumunsku – jedna, po francúzsky – šachová figúrka, veža – rieka pri Omsku – zlý sen. G: predstavený v kláštore – druh zeleniny – predpona slov s významom olejnatý – citoslovce tišenia – pripravoval váru. H: etylalkohol – **TAJNÍČKA 4** – vyšteknutie. I: nevidieť, po česky – konfiškovalo – zamieša. J: modlitba, po maďarsky – malá kométa – zapadnutý, po česky – porážka v šachu. K: fialová – muž, z angličtiny – dá na verejnosť lepením – kaz ! - Verdiho opera.

ZVISLE:

1: opak ostria sekery – zbavil peny. 2: **TAJNÍČKA 1** – **TAJNÍČKA 2**. 3: vyvaľuj oči – voňal niečo. 4: samec ovce – rozloženie tónov. 5: latinský pozdrav – predložka – od narodenia. 6: letecké opravovne, skr. - malý, tlačový plagát – výpomocná veta, poučka. 7: obyvateľ Ázie – zriedkavé francúzske mužské meno. 8: sýrsky politik – časť tváre – hospodársko-technický výskum, skr. 9: predložka – zamotaj do plienok – ohmatania, ľudovo. 10: americký vojak, posmešne – teraz, nárečovo – staral sa. 11: je možné, po česky – topí sa, po česky, oáza, po česky. 12: slečna, listová skratka – naničhodník – objím. 13: ryha, po česky – napríklad, skr. - patriaci ľudoopovi. 14: orgán zraku – neobsypujem 15: základné látky, skr. - tichý hovor – najrozšírenejšia tekutina. 16: opytovanie zámeno – hľina – vymeriavacia listina. 17: opadol, po česky – stroj, ľudovo. 18: solmizačná slabika – **TAJNÍČKA 5**. 19: vezmeš z niečoho – latinská predložka, do. 20: láme – mesto v Indii.

POMÔCKY: AVE, CELESTÉN, DONT, IMA, KALKATA, LEI, LEMA, OVO, PAO, TUA.

so Sninou. *Kedže družstvo kadetiek je identické s družstvom junioriek, platí moje poďakovanie uvedené vyššie. Teraz sa sústreďíme na oboje M-SR, aby sme tam podali čo najlepšie výkony*“.

O čosi menej spokojnosti vládne u starších žiačok. Tie sa na finálový turnaj MSR neprebojovali a výsledkovo nezvládli ani posledné kolo. Na domácej palubovke podľahli Stropkovu 2 - 3 a 1 - 3 a sezóna tak nemala víťaznú rozlúčku. *„Hrali sme svoje posledné dva zápasy v tomto ligovom ročníku a zahrlo si všetkých 11 hráčok. Súperky zo Stropkova nám nič nedarovali a nakoniec sme spolu odohrali až 9 setov. Za doterajšiu činnosť a za prístup dievčat k volejbalu sa chcem im, ako aj všetkým rodičom poďakovať. Tento rok nám postup na M-SR nevyšiel, preto je v ďalšej sezóne pred nami opäť tvrdá „robota“ na volejbalovom poli. Niektoré žiačky si však zahrajú na M-SR v Žiline za kadetky, kam pôjdu na „skusy“.*

Našu hru v tejto sezóne si ešte neskôr s dievčatami rozoberieme tak, aby sme nedostatky nabudúce odstránili. Tréningy však budú normálne do konca júna 2017 pokračovať,“ skonštatovala trénerka starších žiačok Eva Fabiánová.

Plávanie

Už po trinásty raz zorganizovali plavci Plaveckého seniorského klubu Spišská

Nová Ves (PSK SNV) „Majstrovstvá mesta v plávaní seniorov“. Záujem v tomto ročníku prejavilo 24 mužov a 16 žien. Plávali sa 3 disciplíny: muži 50 VS, 100 P a 200 VS, ženy 50 VS a 100 P. Muži i ženy plávali v 4 vekových kategóriách, pričom rozhodujúci bol rok narodenia. Organizátori mali dobre zorganizovanú celú akciu, takže prezentácia, rozplávanie, meranie času, zapisovanie i vyhlasovanie výsledkov prebehlo bez problémov. Víťazi v každej disciplíne a každej kategórii dostali diplom a sladkú odmenu. Predseda PSK SNV Ladislav Ruttkay zhodnotil 13. ročník mestských MASTERS takto: *„Mestské MASTERS je jedna z dvoch veľkých akcií nášho klubu. Radi tieto preteky organizujeme a ešte radšej privítame nových štartujúcich. Je nám známe, že ľudia túto akciu ešte celkom nechápu ako vyslovene amatérsku a pre všetkých. Väčšinou zvonka oslovený „plavec“ zareaguje, že čo by on medzi nami plavcami robil. Takže na poli propagácie máme ešte rezervy, aby občania pochopili, že tu ide o každého osobný čas, ktorý mu radi zmeriame a nie o súťaž ako takú. Teší ma, že toto všetko robíme nielen pre seba, ale hlavne pre tých druhých. Prihlásiť sa môže ktokoľvek a veru sa štartujúci rok, čo rok aj obmieňajú. Počet pretekárov tento rok dosiahol číslo 40, čo sa už viacej rokov opakuje. Sme radi, že*

sa mestské MASTERS stali pravidelnou akciou ľudí, ktorí sa na ňu tešia, ale na druhej strane badať aj nové tváre. A to nás zaväzuje.“

O akcii Spišský Patriot informoval Igor Murko.

Futbal

Spišiaci po definitívnom postupe medzi druholigovú elitu si užívajú zápasy nadstavbovej časti a testujú svoje kvality v stretnutiach, ktoré majú nepochybne vysokú futbalovú úroveň. Apríl začali domácou remízou so Sereďou 0 - 0. Nasledovala prehra v Skalici 0 - 2 a Spišiaci neuspeli ani v ďalšom domácom stretnutí, keď podľahli Žiaru nad Hronom 0 - 2. Zvlhnutý pušný prach „neosušili“ ani v Nitre (0 - 2) a výsledkovo nie príliš presvedčivý mesiac zakončili vysokou prehrou na ihrisku rezervy majstrovskej Žiliny, ktorej podľahli 1 - 7. „Žilina nám ukázala ako sa hrá moderný, rýchly futbal s veľkým nasadením a výborným pohybom. Máme síce zranených až piatich dôležitých hráčov nášho kádra, čo je v našich podmienkach likvidačné, ale ani tak by sme pravdepodobne súperovi nestačili. Je naozaj ťažké vyrovnať sa mužstvám, ktoré pracujú v profi podmienkach. Trénujú 7x týždenne a nevenujú sa ničomu inému len futbalu, zatiaľ čo naši chlapci trénujú 4x týždenne, ak im to dovolia pracovné povinnosti. Dúfam,

že sa nám do najbližšieho zápasu vrátia nejakí maródi a v sobotu sa doma pokúsime bodovať,“ skonštatoval spišskonovoveský tréner Branislav Ondáš po porážke pod Dubňom.

Kolky

Skvelý úspech dosiahli kolkári TJ TATRAN Spišská Nová Ves. 8.apríla si po domácom víťazstve nad MKK Piešťany vybojovali v kolkárskej extralige striebro a vybojovali si tak právo účasti v budúcoročnom ročníku Česko – slovenskej kolkárskej interligy. Toto všetko sa podarilo partii odchovancov – Jozef Pešta, Dávid Klubert, Vlado Pešta, Ján Pešta, Rastislav Bajtoš, Peter Valigura a Štefan Benko.

Stolný tenis

A na záver trochu pochvaly do vlastných radov. Posledný aprílový týždeň sa v Považskej Bystrici konal už 21. ročník Majstrovstiev SR novinárov v stolnom tenise. Spišský Patriot bodoval na plnej čiare a stal sa najúspešnejším slovenským médiom. Na úplný vrchol ho vystrelili bratia Buzovci. Náš „foťák“ Michal vyhral dvojhru mužov, keď v dramatickom finále zdolal svojho brata Olivera. Spolu suverénne ovládli mužskú štvorhru a nestratili sa ani v mixe. Michal v ňom bral bronz a Oliver sa spolu s Luciou Muthovou stali Majstrami SR.

Oliver Buza

Postup do volejbalovej extraligy venovaný do neba

Ked’ volejbalovú obec koncom roka náhle opustil Ing. Ivan Tkáč, jeden z troch zakladateľov volejbalovej zložky BK 97 STOVA Spišská Nová Ves, pustili sa Spišiačky do naplnenia jeho sna ešte s väčšou vervou. Vyústením ich snahy bol napokon ich postup do extraligy a prvé venovania a pozdravy kompetentných šli práve do volejbalového neba.

Nielen ono, ale i celá slovenská volejbalová obec sledovala spanilú jazdu Spišiačok základnou časťou prvej ligy skupiny Východ. Dievčatá v nej v 30 zápasoch stratili len jeden zápas a suverénne postúpili do dvoch barážových turnajov o dve miestenky v budúcoročnej edícii slovenskej volejbalovej extraligy. Ich súpermi bol extraligový Zvolen a víťaz prvej ligy skupiny Západ – Nové Mesto nad Váhom. Prvý turnaj sa hral pri Váhu, druhý pri Hrone a my sme o report z týchto zápasov požiadali podpredsedu BK 97 STOVA Sp. Nová Ves Jozefa Nováka. „Po vypadnutí Senice sme reagovali na výzvu SVF o usporiadaní jedného z barážových turnajov. Vzhľadom k vyraženosti haly a podmienke prenosu turnaja cez TV COM sme museli od tejto myšlienky upustiť a začali sme sa pripravovať na súperov, ktorých sme nepoznali. Niečo „zo Zvolena“ sa dalo vyhodnotiť zo záznamov extraligy žien. 1. 4. 2017 sme teda plní očakávania cestovali do Nového Mesta nad Váhom. Už po ceste sme vedeli výsledok prvého zápasu, domáce zvíťazili nad VK Zvolen 3:1. Ukázalo sa, že výsledky Zvolena počas extraligy boli adekvátne jeho postaveniu a v druhom zápase po koncentrovanom výkone sme vyhrali tento duel 3:0. O 17.00 hod. sme nastupovali na ďalší zápas, ktorý už zďaleka nebol v komornej atmosfére. Diváci z Nového Mesta vytvorili búrlivú atmosféru. Domáce

nastúpili vo veľkom štýle a musím povedať, že tým, že sme nemali rozobratý ich štýl hry, sme prehrali 0:3. Pred druhým barážovým turnajom prebehla v družstve príprava, zameraná hlavne na herné činnosti súpera, ktorý nás porazil. Dievčatá k tomu pristúpili zodpovedne, a tak sme 8. 4. vycestovali do Zvolena s tým, že si ideme zahrať volejbal a hlavne ukázať, že prvé miesto v skupine Východ v 1.lige nebola náhoda. Nakoľko sme hrali znovu druhý zápas, tak výsledok toho prvého, 3:2 pre Nové mesto nad Váhom, nám garantoval pri výhre nad Zvolenom istý postup. Vedenie klubu už nenechalo nič na náhodu a zorganizovalo do Zvolena autobus plný Spišiakov pripravených povzbudiť náš tím. Prvý zápas sme odohrali s VK Nové Mesto nad Váhom. Po prehratom prvom sete ešte nebolo nič isté, ale už v jeho priebehu bolo jasné, že je len otázkou času, kedy koncentrovaná hra nášho družstva zaznamená úspech. Hráčky sa sústredili na to, čo sme trénovali celý týždeň a nasledovali tri víťazné sety. Po tomto zápase už bolo v podstate jasné, že postupujeme do extraligy, ale baby si chceli dokázať, že to bude z prvého miesta a zdolali aj Zvolen 3:0,“ podrobne opísal postupovú cestu podpredseda klubu. Na palubovke v pozícii kapitánky si postupovú eufóriu zažila Katarína Olejníková. Pôvabná smečiarka postavila na piedestál hlavne tímového ducha. „Do extraligy sme doviedli družstvo všetci spolu. Od

toho najmenšieho fanúšika, cez hráčky až po trénera. To, že som bola kapitánkou takémuto družstvu, bolo pre mňa cťou a dievčatám patrí odo mňa jedno veľké ďakujem za celú túto sezónu. Dali sme dokopy jeden vynikajúci tím, ktorý mal všetko, čo kvalitné družstvo má mať. Hlavne všetky sme hrali so srdcom a bojovali sme v tej baráži do poslednej lopty. Pre mňa je to určite nezabudnuteľná sezóna s nezabudnuteľnými zápasmi,“ skonštatovala Olejníková. Po poslednej zloženej lopte proti Novému Mestu vypukli oslavy už priamo na ihrisku. „Poďakovali sme sa našim fanúšikom, ako i tým domácim, ktorí vytvorili ozaj žiživú atmosféru. Nasledne sa oslavy presunuli do autobusu, kde sme si to s našim fanklubom patrične užili...,“ priblížila popostupové momenty naša kapitánka. A kým hráčky majú čas i právo oslavovať, pre funkcionárov sa začína horúce leto. Pripraviť káder na dôstojnú reprezentáciu v extralige určite nebude žiadna sranda a veľmi dobre si to uvedomuje aj Jozef Novák, hoci ten už skúsenosti, a nie malé, s extraligou má. „Už pri zakladaní družstva vedenie klubu garantovalo, že ak niekto vybojuje postup do extraligy, bude mať právo túto extraligu hrať. Takáto príležitosť bude v nasledujúcom období ponúknutá všetkým, ktorí sa podieľali na úspechu družstva. Samozrejme, že dnes je ešte predčasné hovoriť o tom, kto to bude a kto ponuku využije, ale tá možnosť tu bude.

Neplánujeme žiadne veľké zmeny, ako to bolo v predchádzajúcich obdobiach. Smeruje k tomu aj nová smernica SVF, ktorá pre budúci rok obmedzuje účasť zahraničných hráčok v extralige. Každopádne nevyklúčujeme, že budeme chcieť posilniť niektoré z postov, ale bude to v minimálnom rozsahu a čerpať chceme zo slovenských zdrojov. Rátame aj s ďalším pokračovaním spolupráce s VK Spišská Nová Ves, ktorého kadetky a juniorky sa úspešne etablovali v našom družstve a bez výkonu niektorých z nich by sme nedokázali to, čo sme dokázali. Ciele v extralige budú asi podobné, ako keď sme pred rokom začínali, a to hrať slušný volejbal. O nejakom umiestnení by som dopredu nerád hovoril, nakoľko nikto ešte nevie

zloženie a silu súperov, ale určite viem po absolvovaní tohto roka, že dievčatá dajú do toho všetko. Na záver mi dovoľte, aby som poďakoval všetkým sponzorom, rodičom a nadšencom, ktorí nám pomohli a pevne verím, že v nasledujúcom ročníku extraligy ich nesklameme a naplníme športovú halu v Spišskej Novej Vsi dobrým volejbalom. Veľké poďakovanie patrí aj predstaviteľom mesta Spišská Nová Ves, ktorý nás podporili a umožnili nám prinavrátiť Spišskú Novú Ves do najvyššieho volejbalového levelu. No a nakoniec veľké ďakujeme patrí aj babám a trénerovi, ktorí aj napriek zraneniam a rôznym ďalším problémom vybojovali to, čomu poniektorí na začiatku neverili. “

Oliver Buza

Florbalové kométy vystrelili na zlatú obežnú dráhu

Keď sme po minuloročnej sezóne našej najvyššej ženskej slovenskej súťaže v našom mesačníku analyzovali striebornú cestu spišskonovoveských florbalových komét, tréner Jozef Grega na samom konci avizoval v tomto ročníku útok na najvyšší piedestál. Prešiel rok a spišskonovoveské florbalistky naň zaslúžene vystúpili a vybojovali historicky prvý florbalový titul pre Spišskú Novú Ves.

Druhé miesto po základnej časti, dramatické finále rozhodol až zápas číslo 5

Cesta naň však nebola vôbec jednoduchá. Spiššičky skončili po základnej časti na druhom mieste za suverénnym víťazom základnej časti. Pruské v nej nestratili ani bod, Kométy sa naň dívali s troma prehrami a s deväťbodovým mankom postúpili do play-off z druhého miesta. V ňom zdolali v prvom kole Michalovce suverénne 3-0 a v semifinále skončil rovnakým výsledkom na ich florbaloch aj Tvrdošín. Pruské malo cestu do finále podstatne dramatickejšiu, v semifinále bitke zdolalo Nemšovic až 3-2, no finále napokon predsa len prinieslo súboj tímov, ktoré po základnej časti skončili na prvých dvoch miestach tabuľky. Spiššičky začali finálovú sériu parádne. Hneď v úvodnom zápase dokázali na palubovke hostiek zvíťaziť 9-8 pp a blízko k triumfu boli aj v druhom dueli. V nadstavennom čase ho prehrali 7-8, no ku Hornádu si viedli dôležitú psychologickú výhru v podobe víťazstva na súperovej palubovke. Tú potvrdili v zápase číslo tri, ktorý vyhrali tesne 7-6 a pred štvrtým zápasom mali zlatý mečbal. Jeho váha však zviazala Spiššičkam ruky i hlavy, štvrtý duel prehrali 1-2 a vychladené šampanské muselo putovať späť do chladničky. Na rozhodujúci zápas tak museli Kométy cestovať do Nového Mesta nad Váhom a tréner Jozef Grega mal plné ruky práce. „Po domácej prehre 1-2 v štvrtom zápase sme mali okamžite v pondelok a v utorok tréning, na ktorom sme si jasne vysvetlili, čo sa tam stalo a čo sa musí stať v tom piate, ktorý mal pre nás nádech českého superfinále (v Če-

chách sa finále hrá na jeden zápas). Taktiež išlo o úplnú zmenu hracieho systému, akým sme sa prezentovali počas celého play-off, čo sa ukázalo ako správne riešenie. Po psychickej stránke nám pomohol aj jednoduchý teambuilding v stredu deň pred odchodom, kde sa dievčatá ešte viac nabudili, navyše pracoval s nimi fyzioterapeut, ktorý im tiež nesmierne pomohol. Bolo ozaj náročné vyrovnať sa so sklamaním a zároveň ihneď reagovať. V bežných ligových zápasoch by nasledovala analýza zápasu, ako aj individuálnych chýb, čo všetci asi aj čakali. Namiesto toho som okamžite hráčky presvedčil, že pri maximálnej bojovnosti a zmenách, ktoré urobíme to určite vyjde, čo sa prejavilo od začiatku piateho zápasu, ktorý sme hrali s maximálnou ľahkosťou a všetci sme si užívali krásny florbal plný úžasných emócií.“ Táto taktika sa napokon ukázala správnu, Spiššičky úplne zaslúžene dominovali 10-7 a po zápase mohli naplno prepuknúť oslavami premiérového titulu. A ako emócie a výstup na slovenský florbalový Olymp prežíval tréner Grega? „V prvom rade išlo o obrovský pocit zadostučenia z práce, ktorá bola vykonávaná

počas deviatich rokov a stála ma v živote naozaj veľa. Strašne som ten titul babám priala a ony zase mne, tak sme to spolu dokázali. Samozrejme, bezprostredne po skončení zápasu prepukli neskutočné emócie radosti. Hovorí sa, že najťažší krok je ten posledný a je to čistá pravda. Hlavne po štvrtom nevydarenom zápase na domácej palubovke, keď nám takmer všetci pomaly prestávali veriť, že to dokážeme a očakávali, že to dopadne ako v ostatnej sezóne. My sme po minuloročnom finále deklarovali, že chceme ísť o krok vyššie a po štvrtom zápase sme nemali v hlavách nič iné ako myšlienky na to, že to nakoniec dokážeme a aj sme to dokázali,“ spokojne skonštatoval spišskonovoveský kouč.

Spiššičky chcú ovládnuť florbalové Slovensko, odmenou aj potykanie s trénerom

Odložené šampanské tak mohlo konečne vybuchnúť, veď Kométy vystúpili na zlatý vrchol. „Samozrejme, malé oslavy prebehli už na spiatkovej ceste autobusom domov, no tie oficiálne budú neskôr; kvôli reprezentačným povinnostiam

niektorých dievčat. Titulovým bonusom bol môj prísľub, že ak sa staneme majstrami SR tak si s dospelými hráčkami v tíme potykám, čo sa aj stalo,“ dodal Grega. Spiššičky sa počas celej sezóny mohli oprieť o neskutočnú formu dvojčiek Hudákových, ku ktorým sa v play-off pridala aj Klára Grossová. Všetky tri ovládli individuálne štatistiky vyradovacích bojov, prvá Paulína získala v jedenástich zápasoch neuveriteľných 66 bodov (39+27), druhá Grossová 44 (26+18) a tretia Kristína Hudáková v deviatich dueloch 34 (21+13) kanadských bodov. Tréner Grega však stále razí tímovú stratégiu a práve kolektív bol tým prvým, ktorý spomenul v záverečnej „ďakovačke“. „Chcel by som sa vďaka predovšetkým všetkým dievčatám, ktoré túto sezónu vytvorili úžasnú partiu, ktorá sa dokázala v rozhodujúcich chvíľach zomknúť a urobiť tento krásny výsledok. Samozrejme veľké poďakovanie patrí celému realizačnému tímu, bez ktorého by to jednoducho nešlo. Taktiež ďakujem všetkým rodičom hráčok, ktorí boli počas sezóny nápomocní a nesmiem zabudnúť ani na fanúšikov, ktorí nám vytvorili úžasnú kulisu v domácich zápasoch. Poďakovanie za podporu patrí aj mestu Spišská Nová Ves na čele s pánom primátorom Jánom Volným. Na záver chcem poďakovať celej mojej rodine a hlavne synovi Maximovi za to, že pri mne stáli vo všetkých situáciách, ktoré táto sezóna priniesla a mali so mnou trpezlivosť. V tomto ročníku ešte nekončíme, máme pred sebou Majstrovstvá SR junioriek v júni, kde sa chystáme taktiež získať titul a ovládnuť tým ženský florbal na Slovensku pre sezónu 2016/2017.“

Oliver Buza